

C. DAAR 224

Mandat 2

Repertoriumnummer 2017 / 4799
Datum van uitspraak 19 juni 2017
Rolnummer 2014/AR/2377

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende bis kamer

Aangeboden op 21 JUNI 2017
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000&&173&-0001-000&-02-01-1

2014/AR/2377 - In de zaak van:

EUROPABANK N.V.

met maatschappelijke zetel te 9000 GENT, Burgstraat 170, ingeschreven met KBO-nummer 0424.416.570,

appellante,

hebbende als raadsman mr. DE DECKER Francis, advocaat te 9000 GENT, Steendam 77

tegen

HOOCHTIG ROLLET

wonende te 6000 CHARLEROI, [REDACTED],

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. PANAYOTOU Carl, advocaat te 6040 JUMET (CHARLEROI), Place du Ballon 27

wijst het hof het volgend arrest:

Partijen werden ter terechtzitting gehoord in hun middelen en conclusies, alsook werden hun stukken ingezien.

1.

Bij verzoekschrift, neergelegd op *12 september 2014*, heeft appellante hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van **12 juni 2014** op tegenspraak gewezen door de 6de kamer van de rechtbank van koophandel te Gent, afdeling Gent (A/11/02701).

Een exploit van betekening ligt niet voor.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Feiten en procedure in eerste aanleg

2.

Op 26 juli 2000 sloten de SA VICTORIA enerzijds en de NV EB-LEASE anderzijds een financieringshuurovereenkomst betreffende vier zonnebanken ten belope van 2.015.000 BEF (= 49.950,54 EUR), mits o.m. één hoofdelijke borgstelling door de heer R. [REDACTED] H. [REDACTED] (hierna: "geïntimeerde").

Op dezelfde datum stelde o.m. geïntimeerde zich solidair borg jegens de NV EB-LEASE "(vert.) voor alle sommen die [aan EB-Lease nv] verschuldigd of in de toekomst zullen verschuldigd zijn" door de SA VICTORIA (hierna: "de vennootschap").

Op 2 augustus 2000 kende de NV EUROPABANK (hierna: "appellante") een kredietopening toe aan de vennootschap ten belope van 2.000.000 BEF (= 49.578,70 EUR) om te worden aangewend als borg ten voordele van appellante bij wijze van waarborg "(vert.) van al uw verbintenissen".

Bij notariële akte van 9 augustus 2000 kende appellante een persoonlijke lening toe aan geïntimeerde ten belope van een bedrag in hoofdsom van 1.000.000 BEF (= 24.789.35 EUR). Op dezelfde dag verstreekte geïntimeerde een volmacht aan appellante om een hypotheek te nemen op nader omschreven onroerende goederen.

Op 17 augustus 2000 stelde appellante zich borg "voor rekening van [de vennootschap], ten opzichte van EB-Lease nv ter garantie van al haar verbintenissen" ten belope van een bedrag, beperkt tot 2.000.000 BEF (= 49.578,70 EUR) in kapitaal, intresten en onkosten.

3.

Op 24 september 2002 sloot de vennootschap een nieuwe financieringshuurovereenkomst met de NV EB-LEASE betreffende een toestel, lift LPG voor gezichtsmassage + 1 massagetafel ten belope van een bedrag van 13.400 EUR.

Dezelfde dag stelde o.m. geïntimeerde zich borg jegens de NV EB-LEASE "voor alle sommen die [aan EB-Lease nv] verschuldigd zijn of in de toekomst verschuldigd zullen zijn" door de vennootschap ten belope van 16.400 EUR.

4.

Op 13 juli 2006 sloot de vennootschap een nieuwe financieringshuurovereenkomst met de NV EB-LEASE betreffende een "cabine Spray Tan California tour" ten belope van een bedrag van 15.750 EUR.

Op dezelfde datum stelde o.m. geïntimeerde zich borg "voor alle sommen die [aan EB-Lease nv] verschuldigd zijn of in de toekomst verschuldigd zullen zijn" door de vennootschap ten belope van 18.800 EUR.

5.

Bij notariële akte van *26 januari 2007* werd de hypothecaire volmacht van 9 augustus 2000 omgezet in een hypotheek.

6.

Bij brief van *11 februari 2008* stelde appellante t.a.v. de vennootschap vast dat de vennootschap in het kader van de leasingovereenkomst betreffende de cabine (contract nr. 8812841-503-11) in gebreke was gebleven om de op resp. 8 januari 2008 en 8 februari 2008 vervallen termijnen ten belope van 800,68 EUR te voldoen, en stelde zij derhalve een einde aan de overeenkomst.

Bij schrijven van dezelfde datum bevestigde appellante jegens geïntimeerde dat zij de overeenkomst met de vennootschap wegens wanprestaties in hoofde van de vennootschap had beëindigd, en stelde zij o.m. geïntimeerde als borg voor de vennootschap in gebreke om over te gaan tot betaling van het openstaande saldo van 15.051,66 EUR.

7.

Op *21 april 2008* bevestigde appellante t.a.v. geïntimeerde de beëindiging van de overeenkomst met de vennootschap betreffende de huurkoop van een "cabine Spray Tan California", en stelde zij geïntimeerde in gebreke om het gehuurde goed binnen de twee dagen ter beschikking van appellante te stellen.

Bij brief van *25 april 2008* bevestigde de vennootschap geen weet te hebben van de beëindiging van de overeenkomst door appellante en ging zij niet akkoord om de cabine zonder voorafgaand akkoord terug te geven aan appellante.

8.

Op *24 november 2008* verklaarde de rechtbank van koophandel van Charleroi de SA VICTORIA **failliet**.

9.

Op *19 juni 2009* ging geïntimeerde over tot dagvaarding van appellante in *handlichting* van de lastens hem door appellante genomen hypotheek.

Bij brief van 7 oktober 2009 ging appellante akkoord met de handlichting van de hypotheek mits betaling door geïntimeerde van 19.861,44 EUR.

Bij brief van haar raadsman van 17 november 2009 bevestigde appellante de ontvangst van de haar verschuldigde bedragen.

Op 20 november 2009 bevestigde geïntimeerde dat hij onder voorbehoud van alle rechten was overgegaan tot betaling, aangezien appellante weigerde om handlichting te verlenen.

10.

Bij dagvaarding, betekend op 9 september 2011 vorderde geïntimeerde:

- appellante te horen veroordelen tot het terugbetalen aan geïntimeerde van de som van **19.861,44 EUR**, meer de vergoedende en gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf 10 november 2009 tot volledige betaling;
- appellante te horen veroordelen tot betaling aan geïntimeerde van een som van **7.500,00 EUR** uit hoofde van schadevergoeding;
- appellante te veroordelen tot de gedingkosten.

Bij het vonnis a quo van 12 juni 2014 verklaarde de eerste rechter de vordering ontvankelijk en als volgt gegrond: appellante werd veroordeeld tot betaling aan geïntimeerde van **22.361,44 EUR**, meer de vergoedende intresten op 19.861,44 EUR aan de wettelijke intrestvoet vanaf 10 november 2009 tot de datum van dagvaarding, meer de gerechtelijke intresten op 22.361,44 EUR vanaf de dagvaarding tot de algehele betaling, meer de gedingkosten, in hoofde van geïntimeerde begroot als volgt:

- dagvaarding en rolstelling: 514,23 EUR
- rechtsplegingsvergoeding: 2.200,00 EUR.

Procedure in hoger beroep

11.

Het hoger beroep werd ingesteld door de oorspronkelijke verweerster. Appellante vordert de vernietiging van het bestreden vonnis en om de oorspronkelijke vordering ongegrond te verklaren, gedingkosten van beide aanleggen lastens geïntimeerde.

Geïntimeerde besluit tot de ongegrondheid van het hoger beroep. Hij vordert de integrale bevestiging van het bestreden vonnis met veroordeling van appellante tot de gedingkosten van het hoger beroep.

Voor een uiteenzetting van de grieven en argumenten van partijen in hoger beroep, kan verwezen worden naar de beroepsakte en hun syntheseconclusies.

PAGE 01-00000881738-0005-0008-02-01-4

Appellante erkent in haar beroepsakte dat de verbintenissen van de SA VICTORIA uit hoofde van het financieringscontract van 2000 uitgedoofd waren in 2005 ingevolge betaling. Zij stelt dat geïntimeerde zich op 13 juli 2006 opnieuw borg stelde ten gunste van de NV EB-LEASE voor de verbintenissen van de SA VICTORIA uit hoofde van het financieringshuurcontract van 13 juli 2006.

Evenwel stelt het hof, samen met de eerste rechter, vast dat nergens uit blijkt dat de borgstellingsverbintenissen van geïntimeerde jegens de NV EB-LEASE van 13 juli 2006 gewaarborgd zijn door de volmacht die eertijds door geïntimeerde aan appellante werd gegeven in functie van de kredietopening van 9 augustus 2000.

Door haar weigering om handlichting te verlenen (ondanks diverse sommaties) blokkeerde appellante de verkoop van het onroerend goed van geïntimeerde die vastgesteld stond op 10 november 2009. Het is volkomen begrijpelijk dat geïntimeerde de afloop van de gerechtelijke procedure niet kon afwachten die door hem was ingesteld om de handlichting te bekomen, alvorens het goed te verkopen.

Appellante weigerde zelfs de handlichting te verlenen mits het blokkeren van de volgens haar verschuldigde som in handen van de notaris die belast was met de verkoop van het betrokken onroerend goed van geïntimeerde. Geïntimeerde heeft de volgens appellante verschuldigde som **onder alle voorbehoud** betaald om handlichting te bekomen. Hierbij heeft appellante foutief gehandeld.

14.

Appellante poogt haar handelswijze te verantwoorden door de stelling dat de NV EB-LEASE een vordering van 17.549,75 EUR had op de SA VICTORIA en dat geïntimeerde zich borg had gesteld ten gunste van de NV EB-LEASE voor alle verbintenissen van de SA VICTORIA.

Zij stelt dat zij in de rechten is getreden van de NV EB-LEASE, doordat deze laatste een beroep deed op de bankborgstelling die appellante had verleend, waardoor zij gerechtigd was een hypothecaire inschrijving te nemen.

Volgens het hof doet het feit dat geïntimeerde eventueel bepaalde sommen verschuldigd was in zijn hoedanigheid van borg (wat wordt betwist) niets af aan de vaststelling dat het recht op het nemen van een hypothecaire inschrijving, *teniet was gegaan* door de terugbetaling van de kredietopening *waarvoor de volmacht was toegestaan*.

Er was geen contractuele grondslag meer tussen partijen voor de omzetting van de volmacht in een hypotheekvestiging op 26 januari 2007.

De fout van appellante staat vast. Voor de eerste rechter begrootte geïntimeerde zijn schade initieel *ex aequo et bono* op 7.500,00 EUR. De eerste rechter kende een schadevergoeding van 2.500,00 EUR toe. Geïntimeerde heeft hierin berust. Het hof bevestigt de beoordeling van de eerste rechter.

Gelet op de onrechtmatige druk die door appellante werd uitgeoefend, heeft geïntimeerde een onverschuldigde som van 19.861,44 EUR betaald. Het is dan ook volkomen terecht dat de eerste rechter de vordering van geïntimeerde tot terugbetaling van deze som gegrond heeft verklaard. Het hoger beroep is ongegrond.

**OM DEZE REDENEN
HET HOF:**

Rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt appellante tot de gedingkosten van de beroepsprocedure, vereffend in hoofde van geïntimeerde op 2.200,00 EUR rechtsplegingsvergoeding hoger beroep;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent,
ZEVEN BIS KAMER van 19 JUNI 2017.

Aanwezig:

Frank Deschoolmeester, raadsheer – wnd voorzitter
Catharina De Pauw, griffier

Catharina De Pauw

Frank Deschoolmeester

